

Žalobca ďalej tvrdí, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď uviedla, že akýkoľvek prvok štátnej pomoci, ktorý by mohol byť spojený s rekapitalizáciou, by bol zlučiteľný so spoločným trhom podľa článku 86 ods. 2 ES. Na podporu svojho žalobného dôvodu žalobca okrem iného tvrdí toto:

- rozsah pôsobnosti článku 86 ods. 2 ES je obmedzený na kompenzáciu za čisté dodatkové náklady spojené s poskytovaním služieb všeobecného hospodárskeho záujmu (verejnoprávnych služieb). Toto ustanovenie teda nepokrýva štátne investície, ktoré sú potrebné na uskutočňovanie týchto služieb,
- investícia dánskeho štátu do TV 2/DANMARK A/S (rekapitalizácia) nie je kompenzáciou za poskytovanie verejnoprávnych služieb, ktoré si objednala, a teda nie je kompenzáciou za čisté dodatkové náklady, ktoré vyplynuli z verejnoprávnych povinností,
- nezdá sa, že by TV 2/DANMARK A/S mala čisté dodatkové náklady spojené s jej verejnoprávnymi povinnosťami,
- Komisia nepreskúmala definíciu verejnoprávnosti, a preto si osvojila veľmi širokú definíciu tohto pojmu, podľa ktorej celá programová skladba TV 2/DANMARK A/S predstavuje verejnoprávnu službu, čo v podstate ruší kritérium primeranosti podľa článku 86 ods. 2 ES a
- článok 86 ods. 2 nemôže zakladať výnimku pre štátnu pomoc, ktorá bola poskytnutá s cieľom zatriktívniť štátne spoločnosti pri predaji týchto spoločností zo strany štátu.

Žalobca napokon tvrdí, že Komisia sa mala obmedziť na posudzovanie plánovanej rekapitalizácie podľa článku 87 ods. 2 ES a článku 87 ods. 3 ES, najmä článku 87 ods. 3 písm. c) ES, a podľa Usmernení Spoločenstva o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu firiem v ťažkostiach⁽¹⁾, a že plánovaná rekapitalizácia nespĺňa podmienky na vyňatie spod týchto ustanovení.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie C(2004)1814 final z 19. mája 2004 vo veci C 2/2003 (ex NN 22/2002) o dánskych opatreniach v prospech TV 2/DANMARK.

⁽²⁾ Oznámenie Komisie, Ú. v. EÚ C 244 z 1. októbra 2004, s. 2.

Žaloba podaná dňa 10. januára 2005: France Télécom proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-17/05)

(2005/C 82/63)

(Jazyk konania: francúzština)

France Télécom, so sídlom v Paríži, v zastúpení: Antoine Gosset-Grainville a Laurent Godfroid, advokáti, podala 10. januára 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

1. zrušil rozhodnutie Komisie č. C(2004) 3061 z 2. augusta 2004 o štátnej pomoci poskytnutej Francúzskou republikou v prospech France Télécom;
2. zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa sa v tejto veci dovoľáva rovnakých žalobných dôvodov a hlavných tvrdení ako vo veci T 427/04.

Žaloba podaná dňa 20. januára 2005: Boliden AB, Outokumpu Copper Fabrication AB a Outokumpu Copper BCZ S.A. proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-19/05)

(2005/C 82/64)

(Jazyk konania: angličtina)

Boliden AB, so sídlom v Štokholme (Švédsko), Outokumpu Copper Fabrication AB, so sídlom vo Västerås (Švédsko) a Outokumpu Copper BCZ S.A., so sídlom v Liège (Belgicko), v zastúpení: C. Wetter a O. Rislund, advokáti, podali 20. januára 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobcovia navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil články 1 a), 1 b) a 1 c) rozhodnutia Komisie z 3. septembra 2004 (vec COMP/E-1/38.069-medené inštalčné rúrky) v rozsahu, v akom sa tieto články vzťahujú na obdobie od 1. júla 1995 do 27. augusta 1998 a od 10. decembra 1998 do 7. októbra 1999;

— zmenil článok 2 napadnutého rozhodnutia a znížil pokuty uložené žalobcom;

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia v napadnutom rozhodnutí konštatovala, že žalobcovia spolu s ďalšími podnikateľmi porušili článok 81 ods. 1 ES svojou účasťou na súbore dohôd a zosúladených postupoch, ktoré pozostávali z určenia cien a rozdelenia trhu v odvetví medených inštalčných rúrok.

Žalobcovia na podporu svojej žaloby tvrdia, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 81 ods. 1 ES, keď usúdila, že žalobcovia boli účastníkmi jediného trvajúceho porušenia, ktoré trvalo od 3. júna 1998 do 22. marca 2001. Žalobcovia ďalej namietajú, že aj keby sa ich porušenie malo posudzovať ako jediné a pokračujúce, Komisia porušila zásadu primeranosti tým, že nezohľadnila obmedzenú účasť žalobcov počas podstatnej časti trvania tohto porušenia. Žalobcovia takisto tvrdia, že Komisia nesprávne považovala normy o premlčacích lehotách za neaplikovateľné v prípade žalobcov, a teda nemala uložiť pokutu za porušenia, ktoré sa skončili pred 22. marcom 1996, keďže vyšetrovanie Komisie sa začalo 22. marca 2001. Napokon tvrdia, že Komisia nesprávne uplatnila svoje oznámenie o odstránení tvrdosti a usmernenia z roku 1998 o metóde stanovenia pokút v jeho zmysle, keďže zníženie pokuty poskytnuté Komisiou neodzrkadľuje riadne spoluprácu žalobcov. Žalobcovia sa v tej istej súvislosti dovolávajú tiež porušenia zásady rovnakého zaobchádzania, vzhľadom na to, že sa im poskytlo rovnaké zníženie ako inému účastníkovi predmetného porušenia, hoci spolupráca žalobcov bola väčšia ako spolupráca inej spoločnosti.

Žaloba podaná dňa 21. januára 2005: Outokumpu OYJ a Outokumpu Copper Products OY proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-20/05)

(2005/C 82/65)

(Jazyk konania: angličtina)

Outokumpu OYJ, so sídlom v Espoo (Fínsko) a Outokumpu Copper Products OY, so sídlom v Espoo (Fínsko), v zastúpení: J. Ratliff, Barrister, F. Distefano a J. Luostarinen, advokáti, podali 21. januára 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobcovia navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil článok 2 rozhodnutia Komisie z 3. septembra 2004 (vec COMP/E-1/38.069-medené inštalčné rúrky) v rozsahu, v akom sa týka čiastky pokuty uloženej žalobcom;

— znížil pokutu uloženú žalobcom v uvedenom rozhodnutí podľa právomoci Súdu prvého stupňa;

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania vrátane trov konania žalobcov.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia v napadnutom rozhodnutí konštatovala, že žalobcovia spolu s ďalšími podnikateľmi porušili článok 81 ods. 1 ES svojou účasťou na súbore dohôd a zosúladených postupoch, ktoré pozostávali z určenia cien a rozdelenia trhu v odvetví medených inštalčných rúrok.

Žalobcovia na podporu svojej žaloby predovšetkým tvrdia, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď zvýšila pokutu uloženú žalobcom o 50 % za recidívu, vychádzajúc zo skutočnosti, že žalobcovia sa už dopustili podobného porušenia vo veci nehrdzavejúcej ocele. Žalobcovia v tejto súvislosti tvrdia, že Komisia porušila článok 23 nariadenia 1/2003 (¹), ako aj jej vlastné usmernenia o pokutách z roku 1998, porušila všeobecné zásady primeranosti a rovnakého zaobchádzania a dopustila sa zjavnej chyby v posúdení.